

چشم‌انداز مدیریت صنعتی

سال هشتم، شماره ۳۱، پاییز ۱۳۹۷

شایعی چاپی: ۹۸۷۴-۲۲۵۱، شایعی الکترونیکی: ۴۱۶۵-۲۶۴۵

صص ۱۱۴ ۹۵ °

ارزیابی میزان آمادگی دانشگاه برای استقرار آموزش عالی ناب (مورد مطالعه: دانشگاه تهران)

خدایار ابیلی^{*}، فاطمه نارنجی ثانی^{**}، زینب السادات مصطفوی^{***}

چکیده

هدف از پژوهش حاضر، ارزیابی میزان آمادگی «دانشگاه تهران» برای استقرار آموزش عالی ناب است. این پژوهش، از نظر روش، کاربردی و از منظر گردآوری داده‌ها، توصیفی - پیمایشی است. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه کارشناسان «پرديس فنی - مهندسي و علوم اجتماعي - رفتاري دانشگاه تهران» است که تعداد ۲۳۳ نفر به شیوه نمونه‌گیری طبقه‌ای نسبی انتخاب شدند. بهمنظور گردآوری داده‌ها از پرسشنامه پژوهشگر ساخته استفاده شد. روایی پرسشنامه‌ها با استفاده از روایی محتوایی و سازه و پایایی آن‌ها با استفاده از ضربی‌alfای کرونباخ موردنرسی و تأیید قرار گرفت. داده‌های پژوهش با استفاده از آزمون‌های کالموگراف - اسپیرنوف، تی تک‌نمونه‌ای، تی دو گروه مستقل، فریدمن و تحلیل عاملی تأییدی در نرم‌افزارهای SPSS و Lisrel و تحلیل شد. یافته‌های پژوهش با استفاده از داده‌های تجربی نشان داد که نمره کل ارزیابی آمادگی دانشگاه تهران برای استقرار آموزش عالی ناب و مؤلفه‌های آن، پایین‌تر از میانگین نظری ۳، است. علاوه بر آن از نظر کارشناسان دانشگاه مؤلفه‌های آموزش عالی ناب به ترتیب اهمیت عبارت‌اند از: ۱. رهبری و تعهد مدیریت؛ ۲. تمرکز و توجه به دانشجویان؛ ۳. انتخاب افراد مناسب؛ ۴. راهبرد و چشم‌انداز دانشگاه؛ ۵. منابع.

کلیدواژه‌ها: آموزش عالی ناب؛ دانشگاه ناب؛ تفکر ناب؛ ارزیابی آمادگی استقرار؛
دانشگاه تهران.

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۷/۰۷/۲۳، تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۷/۰۹/۲۳.

* استاد، دانشگاه تهران.

** استادیار، دانشگاه تهران (نویسنده مسئول).

E-mail :fnarenji@ut.ac.ir

*** دانشجوی دکتری، دانشگاه تهران.

۱. مقدمه

طی دو دهه گذشته، فشار از سوی مشتریان و رقبا برای ارائه خدمات بهتر و تحويل سریع تر با هزینه کمتر در بخش‌های خدماتی و کارخانه‌های تولیدی افزایش یافته است [۱۸] و برخی از سازمان‌ها از روش‌های ناب^۱، شش سیگما^۲ یا هر دو به عنوان راهبردهایی برای ایجاد تعادل بین کیفیت، هزینه و ارائه به موقع خدمات و محصولات استفاده کرده‌اند. تفکر ناب در فلسفه دستیابی به بهبود مستمر با تمرکز بر کاهش اتلاف در فرآیندهای کسب‌وکار ریشه دارد [۳]؛ به عبارتی واژه ناب به مجموعه‌ای از اصول و فعالیت‌هایی اشاره دارد که نخستین بار توسط «شرکت تویوتا» به منظور استقرار تعالی عملیات، ارزش‌آفرینی مستمر، افزایش بهره‌وری و درنهایت اساس راهبردی شرکت، ایجاد شد و توسعه پیدا کرد. شرکت یادشده بر دو اصل «بهبود مستمر» و «احترام به کارکنان» به عنوان فلسفه راهبردی کسب‌وکار و به منظور بهبود و ارتقای کیفیت تولید، تأکید ویژه‌ای داشت و از این اصول به منظور حذف اتلاف و بهبود جریان فرآیندهای تولید استفاده می‌کرد؛ از سوی دیگر شناسایی منافعی، نظیر بهبود کیفیت تولید، افزایش مشارکت کارکنان و رضایت مشتری [۲۹] و درنهایت صرفه‌جویی در منابع سازمانی، سبب شد «شرکت تویوتا» تفکر ناب را در تمام ابعاد کسب‌وکار خود از جمله توسعه محصول، زنجیره تأمین، بخش مالی و خدمات به مشتری نیز توسعه و بسط دهد [۱۰].

در سال‌های پس از ظهرور تفکر ناب در ارتقای کیفیت، بهره‌وری و حذف اتلاف در سازمان‌ها، مطالعات بسیاری در زمینه تولید ناب و استفاده از این نگرش در بخش تولید انجام گرفته است؛ زیرا ضایعات در بخش‌های تولیدی واضح بیشتری دارد و نمونه‌های هدررفت در کارخانه‌های تولیدی ملحوظ‌تر است [۳۴]؛ اما در دهه‌های گذشته و در سراسر جهان، اصول و شیوه‌های تفکر ناب در سازمان‌های خدماتی نیز مورد توجه ویژه قرار گرفته است [۷] که سازمان‌های آموزشی و بهخصوص دانشگاه‌ها نیز از این قاعده مستثنی نبوده‌اند؛ به طوری که از اواسط سال ۲۰۰۰ و در پاسخ به تغییرات محیطی، اصول و مفاهیم ناب وارد دانشگاه‌ها و مؤسسه‌های آموزش عالی نیز شده است [۱۹]. تفکر ناب دانشگاهی از آنجا نشئت می‌گیرد که دانشگاه‌ها با توجه به تغییرات محیطی در قرن ۲۱ و لزوم واکنش سریع نسبت به آن از یک سو و وجود پیچیدگی در محیط پیرامون (اعم از مشتریان و تقاضای صنعت و بازار در یک محیط رقابتی) از سوی دیگر، باید علاوه بر پاسخگویی سریع و به موقع به مشتریان خود، نسبت به ارائه خدمات دانشگاهی نوآورانه و همراه با ارزش افزوده نیز حساس باشند [۴].

1. Lean

2. Six Sigma

این حساسیت سبب شده است که در عصر حاضر آموزش عالی ناب^۱ که مبتنی بر همان فلسفه سیستم‌های ناب در تولید است، موردنویجه ویژه دانشگاه‌ها نیز قرار گیرد. به سخنی دیگر، با توجه به انقلاب فناوری اطلاعات و ارتباطات در محیط پر روابط و پر تحول امروزی، افزایش تقاضا برای ورود به دانشگاه و بالارفتن انتظارات مشتریان، آموزش عالی با چالش‌های فراوانی مواجه شده است [۶] که برای حل آن دیگر نمی‌تواند از طریق همان فعالیت‌های فرسوده، معمول و تکراری، ادغام واحدهای عملیاتی و ستادی و بازسازماندهای غیر مؤثر، اقدام کند و نیاز به بهبود مستمر در آموزش عالی بیش از پیش احساس می‌شود. از سوی دیگر نتایج بررسی‌ها نشان می‌دهد که منافع حاصل از به کارگیری اصول و تفکر ناب نه تنها در مدیریت، اقتصاد، منابع انسانی، دارایی‌ها و خدمات پشتیبانی دانشگاه‌ها کاملاً مشهود است، بلکه قابلیت کاربرد و به دنبال آن بهبود فرآیندهای اصلی دانشگاه (تدريس - یادگیری) را نیز دارد [۸]. در همین راستا داگلاس و انتونی [۲۰۱۵]، بر این باورند که به کارگیری ابزارها و نظریه‌های تفکر ناب به منظور شناسایی هزینه‌های خدمات پشتیبانی و علمی در دانشگاه بسیار مفید و مؤثر است [۱۴]: در حالی که برخی دیگر از پژوهشگران معتقدند می‌توان از اصول ناب در طراحی دروس، تدریس، ارائه بازخورد به دانشجویان، بهبود کیفیت فارغ‌التحصیلان، ارزیابی پیامدهای یادگیری دانشجویان نیز استفاده کرد [۱۵، ۱۶].

به عقیده بلیزر (۲۰۱۰)، اگر اصول و روش‌های آموزش عالی ناب به بخشی از فرهنگ سازمانی تبدیل شود و کلیه کارکنان و متصدیان آموزش عالی را درگیر تحلیل و ارتقای فرآیندهای زیرساختی آن کند، قطعاً ارائه خدمات به مشتریان مؤثرتر و کارآمدتر خواهد بود [۹]: اما باید این نکته را نیز مدنظر داشت که ناب‌بودن در سازمان‌ها، به خصوص در دانشگاه‌ها به عنوان سازمان‌های آموزشی و پژوهشی، نیازمند تعییرات سازمانی از جمله تعییر در ساختارها و فرآیندهای کاری، چشم‌اندازها، فرهنگ و شیوه حمایت رهبران و درنهایت توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات است [۳۰] که البته تعییرات یادشده باید بر رویکرد بهبود مداوم متمرکز باشد. نتایج بررسی‌های انجام‌شده نشان می‌دهد که استقرار آموزش عالی ناب در دانشگاه‌ها می‌تواند پیامدهای مثبت و ملموسی برای آن‌ها داشته باشد که از آن جمله می‌توان به افزایش رضایت دانشجویان، شناسایی و کاهش هزینه‌های پنهان، بهبود کارایی ایجاد انگیزه درونی در کارکنان، افزایش ریسک‌پذیری دانشگاه، ایجاد محیط مثبت برای کارکنان توسط رهبران، تصمیم‌گیری مبتنی بر حقایق، به کارگیری افراد با استعداد در فرآیندهای کاری و بهبود فرهنگ سازمانی اشاره کرد [۳۱، ۵].

از سوی دیگر شواهد نشان می‌دهد که طی ۱۵ سال گذشته آموزش عالی توانسته است با به کارگیری اصول ناب، توانایی‌های خود را در بهبود کیفیت آموزش عالی و ارائه خدمات بهتر به کلیه ذی‌نفعان افزایش دهد؛ بهنحوی که مؤسسه‌های آموزش عالی^۱ از اجرای اصول تولید و تغیر ناب به منظور رویارویی با چالش‌های اقتصادی ایجاد شده و به عنوان استراتژی‌هایی در جهت بهبود مستمر فعالیت‌ها و فرآیندها استفاده کرده‌اند [۱۷، ۱۲، ۹، ۱۵، ۱۶]. این شواهد عبارت‌اند از:

- کاهش مدت زمان انتظار دانشجویان برای دریافت خدمات مشاوره‌ای از ۲۱ روز به کمتر از یک روز؛

- کاهش زمان پاسخگویی به درخواست‌های دانشجویان برای دریافت برخی اطلاعات از دو تا سه هفته به یک ساعت؛

- کاهش تعداد فرآیندهای اداری برای استخدام کارکنان از ۲۲ هفته به ۸ هفته؛

- ذخیره بیش از ۲۷/۲ میلیون دلار از طریق صرف‌جویی‌های اقتصادی در طول یک دوره چهارساله در یک دانشگاه دولتی آمریکایی [۲۳، ۹، ۷].

بنابراین می‌توان گفت که آموزش عالی ناب مسیر تأییدشده‌ای را برای بهبود تدریس، مدیریت کلاس‌های درس و طراحی بهتر برنامه‌های آموزشی ارائه می‌دهد که پیامد آن ارائه خدمات آموزشی بالرتبه‌تر و مناسب‌تر خواهد بود. دانشگاه ناب قادر است مدیران، کارکنان و اعضای هیئت‌علمی خود را ترغیب کند تا به دنبال یک روش متفاوت بهتر برای توانمندسازی کلیه ذی‌نفعان دانشگاه، افزایش مشارکت و یادگیری دانشجویان، افزایش نرخ فارغ‌التحصیلی و موفقیت دانشجویان تحصیلات تکمیلی باشند و در عین حال کیفیت را نیز بهبود می‌بخشد و هزینه‌ها را به شیوه غیرحاصل جمع صفر (برد - برد) کاهش می‌دهد [۱]؛ بنابراین با توجه به اهمیت موضوع، ضرورت دارد که این رویکرد در دانشگاه‌ها مورد توجه ویژه قرار گیرد و یکی از گام‌های اولیه برای آن، ارزیابی میزان آمادگی دانشگاه‌ها برای استقرار آموزش عالی ناب است؛ بنابراین هدف پژوهش حاضر «ارزیابی میزان آمادگی «دانشگاه تهران» برای استقرار آموزش عالی ناب» است.

۲. مبانی نظری و پیشینه پژوهش

مفهوم بنیادی تفکر ناب در ریشه‌کن کردن اتلاف و آفرینش ارزش در سازمان نهفته است و نگرشی برای افزایش بهره‌وری و ارزش‌آفرینی مستمر و حداقل کردن هزینه‌ها و اتلاف است. اصطلاح ناب نخستین بار در سال ۱۹۸۰ و در صنایعی با تولید انبوه مطرح شد. بررسی مطالعات صورت گرفته نشان می‌دهد که موضوع ناب بیشتر در بخش صنایع تولیدی مختلف انجام پذیرفته

1. Higher education instituts

است و مطالعات محدودی در جهت نابسازی صنایع خدماتی، از جمله آموزش عالی، صورت پذیرفته است [۳۴]؛ درحالی که کاربست آموزش عالی ناب، چارچوبی برای ایجاد تغییر در دانشگاهها ارائه می‌دهد و با حمایت متعهدانه مدیریت دانشگاه، ابزار قدرتمندی را برای اجرای تغییر فراهم می‌سازد؛ به طوری که انتظارات افراد را تأمین می‌کند، منابع را جهت سرمایه‌گذاری مجدد آزاد می‌سازد و به تبدیل دانشگاه به یک سازمان یادگیرنده واقعی کمک می‌کند [۹].

استقرار اصول ناب می‌تواند به دانشگاهها کمک کند تا فرآیندهای خود را متناسب با انتظارات ذی‌نفعان بهبود بخشنده و فرآیندهایی را ارائه دهند که فاقد خطای اشتباه بوده و دقیقاً در هنگام نیاز، کلیه ذی‌نفعان به آن دسترسی داشته باشند. به عقیده پژوهشگران، الگوی سیستم ناب بر چهار ستون اصلی رهبری، فرهنگ، ساختار و تولید استوار است که همگی آن‌ها بر رضایت و خواسته‌های ذی‌نفعان، مانند مشتریان، کارکنان، تأمین‌کنندگان مواد اولیه و سهامداران، متصرکر هستند [۲۵].

به عبارتی رهبری، مشکلات را شناسایی می‌کند، دیگران را از آن‌ها مطلع می‌سازد، با همفکری آنان اهدافی را برای فائق‌آمدن بر مشکلات ایجاد می‌کند و درنهایت دیگران را آزاد می‌گذارد که راه حلی را برای مشکلات بیابند؛ درحالی که فرهنگ سازمان، کارکنان را متوجه چشم‌انداز مبتنی بر خواسته‌ها و انتظارات مشتریان می‌سازد. نقش ساختار نیز تسهیل همکاری بین افراد به دور از دیوارها و حصارهای وظیفه‌ای است و تشکیل گروه‌های تخصصی مختلف از نتایج ساختار ناب است و درنهایت تولید ناب بزرگ‌ترین فعالیتی که تقریباً بیشتر فعالیت‌های دیگر به دنبال تقویت و یا کمک به آن هستند. بليز (۲۰۱۰)، معتقد است که به منظور استقرار آموزش عالی ناب باید اقداماتی به شرح زیر صورت پذیرد:

- ایجاد یک گروه پروژه LHE¹ و ایجاد یک جو حمایتی برای اعمال اصول و اقدامات ناب در دانشگاه؛

- تعیین آنچه افراد ذی‌نفع فرآیند به آن ارزش نهاده یا انتظار دارند؛

- تعیین معیارهای عملکردی برای اندازه‌گیری میزان ارزش فراهم‌شده توسط فرآیند و انتظاراتی که برآورده می‌سازد؛

- تعیین همه مراحل فرآیند فعلی که از سوی افراد ذی‌نفع و تأمین‌کنندگان ایجاد شده است؛

- استفاده از روش‌ها و ابزارهای مدیریت ناب برای ارائه راه حل‌هایی که اتلاف را از بین می‌برد و جریان موجود در یک فرآیند را در آینده بهبود یا ارتقا می‌بخشد.

- پیگیری تکامل از طریق نظارت بر اساس معیارها و شاخص‌های عملکردی رو به رشد که موجب بهبود مستمر در فرآیندهای دانشگاه می‌شود [۹].

از سوی دیگر و به طور کلی استقرار هر یک از راهکارهای ابتکاری ناب در دانشگاه به پشتیبانی قابل توجه مدیریت، صرف زمان و انرژی فراوان از سوی کارکنان و کل سازمان نیاز دارد. آنچه در آغاز استقرار آموزش عالی ناب بسیار حائز اهمیت است، تعیین ارزش از دید ذی نفعان کلیدی است. گروههای ذینفع در آموزش عالی با سایر سازمانها متفاوت و شامل شبکهای از افراد، نظیر دانشجویان، اعضای هیئت‌علمی، کارکنان، خانواده‌های دانشجویان، پژوهشگران، خیرین و سایر سازمان‌های آموزشی است؛ بنابراین با توجه به تنوع افراد، تعریف از ارزش نیز متفاوت خواهد بود [۸]؛ از سوی دیگر آموزش عالی یک سازمان خدماتی وسیع و پیچیده و دارای فرآیندهای کاری منحصر به فردی است که با سایر سازمانها متفاوت است؛ بنابراین استقرار آموزش عالی ناب امری زمان‌بر و چالش‌برانگیز خواهد بود.

علی‌رغم تمام این دغدغه‌ها و چالش‌ها، نتایج پژوهش‌ها نشان می‌دهد که در این خصوص پژوهش‌هایی انجام شده است که در این بخش به مهمترین آن‌ها به طور مختصر پرداخته خواهد شد. برای مثال، نتایج پژوهش گوپتا (۲۰۱۸)، با هدف ناب‌کردن فرآیندها و اثر آن در کاهش انصراف دانشجویان در آموزش عالی نشان داد که برای جلوگیری از کاهش نرخ انصراف، دانشگاه‌ها باید در فرآیندهای کاری خود تجدیدنظر کنند و شناسایی عوامل رضایت، انگیزه و ارزش‌آفرینی برای دانشجویان را در اولویت‌های اساسی آموزشی، پژوهشی و مدیریتی قرار دهد [۱۹].

ساتین (۲۰۱۸)، معتقد است که آموزش عالی باید اصول اساسی ناب را در مأموریت‌های اصلی خود، یعنی آموزش، پژوهش و فناوری، جاری و ساری کند و از مزایای آن در جریان فرآیندهای کاری بهره‌مند شود [۳۰].

هافر (۲۰۱۸)، با استفاده از روش فراترکیب و بررسی مطالعات گذشته در خصوص مدیریت ناب در دانشگاه، پنج اصل کلیدی شامل ارزش‌آفرینی برای مشتریان، بهبود مستمر، توازن و هماهنگی، رشد پایدار و بلندمدت و نوآوری را شناسایی کرد. یافته‌های پژوهش او نشان داد که به کارگیری اصول ناب فرصتی برای بهبود مدیریت مؤسسه‌های آموزش عالی فراهم می‌کند [۲۲].

لیو (۲۰۱۷)، به طراحی مدلی برای رهبری ناب در دانشگاه با هدف حل مسائل آموزشی و مدیریت دانشگاه، افزایش کارایی، کاهش هزینه و بهبود کیفیت فارغ‌التحصیلان و رضایت دانشجویان پرداخت. نتایج پژوهش وی نشان داد که چشم‌انداز رهبری ناب در دانشگاه، عاملی کلیدی در بهبود کیفیت فارغ‌التحصیلان و افزایش بهره‌وری است [۲۴].

آنتونی (۲۰۱۷)، معتقد است که رهبران دانشگاه با تأکید بر تغییرات روزانه، توجه به چشم‌انداز ناب، تأکید بر نتایج و فرآیندها، پردازش اطلاعات از طریق گردش آن، تأکید بر باورها، رفتارها و

شاپیستگی‌ها افراد و فعالیت‌های گروهی، موجبات بهبود مستمر و بازطراحی فرآیندهای ناب در دانشگاه را فراهم خواهد کرد [۴].

یافته‌های پژوهش آفری (۲۰۱۷) نشان می‌دهد که برای اجرای موفقیت‌آمیز مدیریت ناب در آموزش عالی، از یک سو تعهد مدیریت و رهبری نسبت به این موضوع و از سوی دیگر مشارکت کارکنان و همکاری با گروه مدیریت از اهمیت فراوانی برخوردار است [۲].

نادئ و همکاران (۲۰۱۷)، مؤلفه‌ها و عوامل بهبود کیفیت و فرآیندهای ناب در آموزش عالی را شناسایی کردند. آن‌ها عوامل را به مدیریتی و سازمانی، پژوهشی، فرآیندهای یاددهی - یادگیری، عوامل مالی و بهبود کیفیت خدمات و محصولات دسته‌بندی کردند. نتایج پژوهش آن‌ها همچنین نشان داد که مدیریت دانشگاه با تغییر سبک مدیریتی از سنتی و حرکت به سمت رهبری ناب مقاومتی مانند رضایت مشتری، ارزش افزوده و ارتباط بین پژوهش و تدریس را گسترش می‌دهند [۲۷].

بلیزر و همکاران (۲۰۱۵)، بر این باورند که بهطورکلی به نظر می‌رسد وقتی آموزش عالی در فرآیندها و اقدامات خود از اصول اساسی ناب پیروی می‌کند ارزش‌های ملموس‌تر و رضایت‌بخش‌تری را ایجاد می‌کند [۷].

نتایج پژوهش واتربری (۲۰۱۵)، نشان می‌دهد که یکی از مهم‌ترین عوامل اجرای آموزش عالی ناب، تفکر استراتژیک ناب مدیران و رهبران دانشگاهی است. وی با مصاحبه با افرادی که در ۳ کالج و ۴ دانشگاه به صورت مستمر در کارگاه‌های آموزش عالی ناب شرکت کرده بودند به این نتیجه رسید که تعریف ناب به صورت یک پروژه اختصاصی، پژوهش تسهیل‌کنندگان ماهر، ارائه آموزش‌های ضمن خدمت مربوط، طراحی استراتژی‌های بلندمدت، رهبری ارشد سازمان، ارتباطات، منابع فناوری اطلاعات و ارتباطات و آزادی علمی از جمله عوامل موفقیت‌آمیز آموزش عالی ناب است؛ در حالی که برنامه‌ریزی، صلاحیت‌های ناب، زمان، تسهیل‌کنندگان ماهر، منابع مالی و داشتن نگاه متفاوت از مهم‌ترین چالش‌های اجرای آموزش عالی ناب محسوب می‌شود. [۳۳]

کانو (۲۰۱۴)، اظهار می‌دارد که به کارگیری اصول ناب در آموزش عالی در مراحل ابتدایی خود قرار دارد و اصول اساسی اجرای ناب در دانشگاه‌ها عبارت‌اند از: درک و فهم؛ مشوق‌ها؛ محیط؛ رویکردها و ایزارها؛ منافع؛ محدودیت‌ها و درس‌آموخته‌ها [۱۱].

آنтонی (۲۰۱۴)، عوامل آمادگی برای سفر ناب در آموزش عالی را به ۵ دسته شامل رهبری و چشم‌انداز، منابع و تعهد مدیریت، برقراری ارتباط ناب با تمام استراتژی‌های سازمان و تمرکز بر مشتری و انتخاب افراد درست، طبقه‌بندی کرده است [۵].

کریستین^۱ (۲۰۱۲)، با ارائه سه نمونه موفق از اجرای فرآیندهای ناب در دانشگاه، به توصیف معنای ناب در آموزش عالی پرداخته است و این مفهوم را به معنی ایجاد ارزش افزوده برای مشتریان با منابع کمتر و با به حداقل رساندن اتلاف می‌داند. و معتقد است که اگرچه به طور سنتی این مفهوم در سازمان‌های تجاری و تولیدی استفاده می‌شود، اما اصول مدیریت ناب و بهبود ناشی از آن می‌تواند در مؤسسه‌های آموزشی نیز مورد استفاده قرار گیرد [۱۳].

درنهایت مور و همکاران^۲ (۲۰۰۷)، نشان دادند که در دنیای کنونی دانشگاه‌ها نیازمند یافتن راههایی برای بهبود بهره‌وری و روحیه کارکنان هستند و تمرکز بر شناسایی تفکر ناب و حذف اتلاف در محصولات و خدمات می‌تواند یکی از راههای بهبود باشد؛ لذا نیاز است که با استفاده از یک برنامه جامع آموزش کارکنان با هدف ترویج و فرهنگ‌سازی آموزش عالی ناب، اقداماتی را در این خصوص انجام داد [۲۶].

جمع‌بندی پیشینه پژوهش مرتبط نشان می‌دهد که در سراسر جهان دانشگاه‌ها و مؤسسه‌های آموزش عالی، موفقیت‌هایی از طریق اجرای فعالیت‌های ناب کسب کرده‌اند و نتایج آن را در مجلات علمی، گزارش‌های فنی و کنفرانس‌های بین‌المللی انتشار داده‌اند. اگرچه نهادهای آموزش عالی در این خصوص موفقیت‌های کسب کرده‌اند، اما برخی از آن‌ها نیز چالش‌هایی از قبیل درک نادرست ابزارها و روش‌های آموزش عالی ناب، ابعاد فرهنگ سازمانی (مقاآمت در برابر تغییر و غیره) و فقدان پشتیبانی از سوی رهبری سازمان را مطرح کرده‌اند [۷].

علی‌رغم اینکه در سطح بین‌المللی پژوهش‌هایی در خصوص استقرار آموزش عالی ناب و عوامل مرتبط با آن انجام شده است، در سطح ملی این موضوع کمتر مورد توجه پژوهشگران و سیاست‌گذاران آموزش عالی قرار گرفته است؛ بنابراین هدف پژوهش حاضر (به عنوان یکی از کوشش‌های اولیه در این زمینه) شناسایی و ارزیابی میزان آمادگی «دانشگاه تهران» به‌منظور استقرار آموزش عالی ناب از دیدگاه کارکنان است. همان‌گونه که در جدول ۱، ملاحظه می‌شود در پژوهش حاضر ابتدا مؤلفه‌های آموزش عالی ناب بر اساس مطالعات عمیق کتابخانه‌ای، بررسی منابع مرتبط و پیشینه بین‌المللی در این خصوص بررسی و شناسایی شد؛ سپس همان‌طور که در جدول ۲، مشاهده می‌شود، عوامل اصلی آموزش عالی ناب بر اساس بیشترین تکرار در پژوهش‌های مرتبط انتخاب و به عنوان چارچوب مفهومی پژوهش مورد توجه قرار گرفت.

پرستال جامع علوم انسانی

1.Cristina
2.Moore

جدول ۱. مؤلفه‌های استخراج شده در زمینه آموزش عالی ناب از نظر پژوهشگران

پژوهشگران	مؤلفه‌ها و عوامل ناب در دانشگاه
و اتیری (۲۰۱۵)	تفکر ناب، توانمندسازی کارکنان، کاهش بودجه دولتی دانشگاه، توسعه مأموریت دانشگاه در جهت کیفیت ناب، رهبری و مدیریت [۳۳]
بلیزر (۲۰۱۰)	فرهنگ و جو (محیط آموزش عالی)، رهبری، گروه پژوهه آموزش عالی ناب، همکاری و کار گروهی، اصلاح فرآیندها، توجه به چشم انداز و راهبرد دانشگاه، توانمندسازی و حمایت از کارکنان [۹]
مور و همکاران (۲۰۰۷)	بهبود بهرهوری، بهبود روحیه کارکنان، حذف ضایعات در محصولات و خدمات، توجه به منابع و امکانات [۲۶]
گوپتا (۲۰۱۸)	رضایت و انگیزه دانشجویان، بهبود فرآیندهای کاری، ارزش آفرینی در فعالیت‌های آموزشی، پژوهشی و مدیریتی، حمایت رهبری و مدیران [۱۹]
امیلیانی (۲۰۱۵)	رهبری، توجه به ذن نفعان آموزش عالی، مشارکت و کار گروهی کارکنان [۱۷]
نادئو (۲۰۱۷)	رهبری ناب، رضایت مشتری، ارزش افزوده، کاهش اتلاف منابع، ارتباط بین پژوهش و تدریس
آتنونی (۲۰۱۷)	تأکید رهبران دانشگاه بر تغییرات روزانه، توجه به چشم اندازهای ناب، تأکید بر نتایج و فرآیندها، پردازش اطلاعات از طریق گردش آن، تأکید بر باورها، رفتارها و شایستگی‌ها و فعالیت‌های گروهی [۴]
لیو (۲۰۱۷)	تأکید بر رهبری و رضایت دانشجویان و فارغ‌التحصیلان [۲۴]
هافر (۲۰۱۸)	ارزش آفرینی برای مشتریان، بهبود مستمر، توازن و هماهنگی، رشد پایدار و بلندمدت و نوآوری، توجه به منابع [۲۲]
حس و بنجامین (۲۰۱۵)	بهبود تحول در دانشگاه، تغییرات فرهنگی، برنامه‌های درسی اصلاح شده، مدیریت پذیرش و ثبت‌نام، پشتیبانی از دانشجویان و ارائه خدمات کیفی، بهبود جنبه‌های عملکردی [۲۰]
کریستین (۲۰۱۲)	ایجاد ارزش افزوده برای مشتریان با منابع کمتر، به حداقل رساندن ضایعات، کار گروهی [۱۳]
هاینس و همکاران (۲۰۰۸)	رضایت دانشجویان، بهبود مستمر فرآیندهای کاری، توجه به منابع، اهمیت رهبری و فرهنگ
ساتین (۲۰۱۸)	رضایت مشتری، تأکید بر کار گروهی و مشارکتی، رهبری، مأموریت، سازگاری با محیط، حفظ مزایای رقابتی، استخدام افراد مناسب، اولویت‌بندی استراتژیک اهداف و کارایی مؤثر، ارائه خدمات و خدمات پس از فروش و وفاداری به مشتری و تضمین کیفیت [۳۰]
ون (۲۰۱۷)	مهم‌ترین عوامل حیاتی مؤثر جهت اجرای مدیریت ناب در دانشگاه و سازمان‌های خدماتی عبارت‌اند از: مدیریت ارشد؛ آموزش و توانمندسازی کارکنان؛ توسعه فکر؛ فرهنگ کار؛ ارتباطات و تعامل؛ منابع؛ برنامه‌ریزی کسب و کار؛ تمرکز مشتری [۳۲]
بیرسی (۲۰۱۸)	تأکید بر تعهد مدیریت و استراتژی‌های مدیریت دانش در دانشگاه، پژوهش محوری، کارکنان، تولیدات متعدد، فرآیندمحوری، اهداف و چشم‌انداز [۲۸]

جدول ۲. دسته‌بندی مؤلفه‌های آموزش عالی ناب براساس بیشترین تکرار (فراآونی)

عوامل پژوهشگران	
تعهد رهبری و مدیریت	و اتربیری (۲۰۱۵)، بلیزر (۲۰۱۰)، گوپتا (۲۰۱۸)، امیلیانی (۲۰۱۵)، نادتو (۲۰۱۷)، آنتونی (۲۰۱۷)، لیو (۲۰۱۷)، و اتربیری (۲۰۱۵)، هاینس و همکاران (۲۰۰۸)، ساتین (۲۰۱۸)، ون (۲۰۱۷)
منابع	مور و همکاران (۲۰۰۷)، نادتو (۲۰۱۷)، هافر (۲۰۱۸)، و اتربیری (۲۰۱۵)، هس و بنجامین (۲۰۱۵)، کریستین (۲۰۱۲)، هاینس و همکاران (۲۰۰۸)، ساتین (۲۰۱۸)، ون (۲۰۱۷)
راهبرد و چشم‌انداز دانشگاه	واتربیری (۲۰۱۵)، بلیزر (۲۰۱۰)، آنتونی (۲۰۱۷)، و اتربیری (۲۰۱۵)، هس و بنجامین (۲۰۱۵)، ساتین (۲۰۱۸)، ون (۲۰۱۷)، پیرسی (۲۰۱۸)
تمرکز و توجه به دانشجویان	بلیزر (۲۰۱۰)، گوپتا (۲۰۱۸)، امیلیانی (۲۰۱۵)، نادتو (۲۰۱۷)، آنتونی (۲۰۱۷)، لیو (۲۰۱۷)، هافر (۲۰۱۸)، هس و بنجامین (۲۰۱۵)، کریستین (۲۰۱۲)، هاینس و همکاران (۲۰۰۸)، ساتین (۲۰۱۸)، ون (۲۰۱۷)
انتخاب افراد مناسب	بلیزر (۲۰۱۰)، امیلیانی (۲۰۱۵)، نادتو (۲۰۱۷)، آنتونی (۲۰۱۷)، و اتربیری (۲۰۱۵)، هس و بنجامین (۲۰۱۵)، کریستین (۲۰۱۲)، ساتین (۲۰۱۸)، ون (۲۰۱۷)، پیرسی (۲۰۱۸)

با توجه به شکل ۱، مهم‌ترین عوامل شناسایی‌شده عبارت‌اند از: تعهد رهبری و مدیریت؛ انتخاب افراد مناسب؛ توجه و تمرکز بر دانشجویان؛ راهبرد و چشم‌انداز دانشگاه و منابع.

شکل ۱. الگوی ارزیابی آمادگی آموزش عالی ناب

۳. روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی و بر اساس نحوه گردآوری داده‌ها از نوع کمی به شیوه توصیفی - پیمایشی است. برای جمع‌آوری داده‌های موردنیاز از پرسشنامه پژوهشگر ساخته که

دارای ۴۰ سؤال در مقیاس لیکرت بود، استفاده شد. این پرسشنامه بر اساس بررسی پیشینه و مبانی نظری پژوهش تنظیم شد که پنج عامل رهبری و چشم انداز، تعهد مدیریت و منابع، ارتباط ناب با راهبرد دانشگاه، تمرکز و توجه به مشتریان و انتخاب افراد مناسب را بررسی می کرد. به منظور تبیین پایایی پرسشنامه ۳۰ نفر از کارشناسان که در سال تحصیلی ۱۳۹۷-۱۳۹۶ در «پردیس علوم اجتماعی - رفتاری و فنی دانشگاه تهران» مشغول به کار بودند، انتخاب شدند. درنهایت همان گونه که در جدول ۳، مشاهده می شود، پایایی قسمتهای مختلف پرسشنامه بر مبنای ضریب آلفای کرونباخ معادل ۸۹/۰۶ درصد از طریق نرم افزار SPSS محاسبه شد.

جدول ۳. ضرایب آلفای کرونباخ پرسشنامه ارزیابی میزان آمادگی دانشگاه برای استقرار آموزش عالی ناب

عوامل	تعداد سؤالها	پایایی (ضریب آلفای کرونباخ)
تعهد رهبری و مدیریت	۱۰	۹۱/۰۲
منابع	۵	۸۸/۰۶
راهبرد و چشم انداز دانشگاه	۶	۸۷/۱۲
تمرکز و توجه به دانشجویان	۸	۸۹/۴۴
انتخاب افراد مناسب	۷	۸۸/۹۷
جمع کل	۴۰	۸۹/۰۶

روایی پرسشنامه به نظر برخی از متخصصان در حوزه آموزش عالی رسید. همان گونه که در جدول ۴، ملاحظه می شود، به منظور تبیین عوامل زیربنایی متغیرهای ارزیابی در این پژوهش از ابعاد مختلف، از روش تحلیل عاملی استفاده شد. در این پژوهش متغیرهای مرتبط با ارزیابی با استفاده از تکنیک تحلیل عاملی پالایش شدند تا بتوان ماتریس همبستگی را ساده کرد و به ارتباط خاص میان یک مجموعه از عاملهای زیربنایی و یک مجموعه از متغیرهای مشاهده شده، پی برد و از این راه به استنباطی درباره عاملها رسید.

جدول ۴. شاخصهای برازش کلی مدل آموزش عالی ناب

شاخصها	RMSEA	df/ χ^2	CFI	AGFI	GFI	IFI	NNFI	NFI	مدل
	.۰/۶۲	۲/۱۷	.۰/۹۸	.۰/۹۶	.۰/۹۹	.۰/۹۸	.۰/۹۷	.۰/۹۸	مدل
وضعیت	مطلوب	مطلوب	مطلوب	مطلوب	مطلوب	مطلوب	مطلوب	مطلوب	وضعیت
حد قابل قبول	<.۰/۶	<۳	>۰/۹	>۰/۹	>۰/۹	>۰/۹	>۰/۹	>۰/۹	حد قابل قبول

برای اطمینان از مدل اندازه گیری، می توان به شاخصهای برازش کلی مدل که در جدول ۴، آورده شده است، استناد کرد. نتایج با توجه به مقادیر ($RMSEA = .۰/۶۲$, $df = ۵$, $p = .۰/۰۵۳۸$)، ($\chi^2 = ۱۰/۸۸$) به دست آمده حاکی از برازش مدل در جامعه است. با توجه به نتایج به دست آمده از

تحلیل عاملی تأییدی، ساختار عاملی ابزار سنجش عوامل مؤثر بر آموزش عالی ناب مشتمل بر ۴۰ سؤال تأیید می‌شود. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه کارشناسان پردازش فنی و مهندسی (دانشکده‌های برق و کامپیوتر، دانشکده عمران، دانشکده شیمی، دانشکده متالوژی و مواد، دانشکده معدن، دانشکده مکانیک، دانشکده صنایع، دانشکده علوم و مهندسی نقشه‌برداری) به تعداد ۲۸۰ نفر و پردازش علوم اجتماعی - رفتاری (دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشکده اقتصاد، دانشکده علوم اجتماعی، دانشکده مدیریت، دانشکده تربیت‌بدنی، دانشکده کارآفرینی و دانشکده جغرافیا) به تعداد ۳۱۶ نفر که در سال تحصیلی ۱۳۹۶-۱۳۹۷ مشغول به کار بودند. همان‌طور که در جدول ۵، مشاهده می‌شود از جامعه آماری یادشده با استفاده از فرمول کوکران و روش نمونه‌گیری طبقه‌ای نسبتی، نمونه‌ای به حجم ۲۳۳ نفر (۱۲۳ نمونه از پردازش علوم رفتاری و ۱۰۹ نمونه از پردازش فنی و مهندسی) انتخاب شد.

جدول ۵. جامعه آماری و حجم نمونه

پردازش	جامعه آماری	حجم نمونه
علوم رفتاری	۳۱۶	۱۲۳
فنی - مهندسی	۲۸۰	۱۰۹
جمع کل	۵۹۶	۲۳۳

۴. تحلیل داده‌ها و یافته‌های پژوهش

یافته‌های حاصل از این پژوهش بر اساس اهداف مطرح شده بررسی شد و نتایج در چارچوب این اهداف بیان شده‌اند. قبل از بررسی اهداف اصلی، نتایج توصیفی پژوهش ارائه شده است. آزمون کالموگراف - اس‌میرنوف برای متغیر تعهد رهبری و مدیریت با مقدار ۲/۳۴۸ و سطح معناداری ۰/۱۱۹ و متغیر راهبرد و چشم‌انداز با مقدار ۱/۲۸۶ و سطح معناداری ۰/۰۵۷ و متغیر منابع با مقدار ۱/۱۸۷ و سطح معناداری ۰/۰۵۳ و متغیر تمرکز و توجه به دانشجویان با مقدار ۲/۸۶۷ و سطح معناداری ۰/۰۵۱ و انتخاب افراد مناسب با مقدار ۱/۴۵۷ و سطح معناداری ۰/۰۵۸، فرض صفر مبنی بر نرمال‌بودن توزیع متغیرها را رد نکرد؛ بنابراین نتایج نشان داد این متغیرها از توزیع نرمالی برخوردار هستند. با فرض قراردادشتن متغیرها در مقیاس فاصله‌ای می‌توان آمار پارامتریک را برای تحلیل داده‌ها به کاربرد. در جدول ۶ اطلاعاتی درباره ویژگی‌های جمعیت‌شناسی نمونه مورد بررسی ارائه شده است. نتایج جدول ۵، نشان می‌دهد که در نمونه ۹۸ مرد (۴۲ درصد) و ۱۳۵ زن (۵۸ درصد) حضور دارند. وضعیت سنی کارشناسان دانشگاه تهران به این صورت است که ۵۷ نفر (۲۱ درصد) کمتر از ۳۰ سال، ۱۳۶ نفر (۵۰ درصد) بین ۳۱ تا ۴۰ و ۷۹ نفر (۲۹ درصد) بالاتر از ۴۰ سال سن دارند. در خصوص میزان تحصیلات

۵۹ نفر (۲۶ نفر) دارای مدرک تحصیلی دیپلم و فوق دیپلم، ۱۰۲ نفر (۴۴ درصد) دارای مدرک کارشناسی و ۷۰ نفر (۳۳ درصد) دارای مدرک کارشناسی ارشد و دکتری هستند. در خصوص سابقه خدمت ۳۲ نفر (۱۳ درصد) سابقه کاری کمتر از ۵ سال، ۶۵ نفر (۲۸ درصد) بین ۵ تا ۱۰ سال و ۱۳۸ نفر (۵۹ درصد) سابقه کاری بیش از ۱۰ سال دارند.

جدول عر ویژگی های فردی پاسخگویان مورثبررسی در پژوهش

متغیر	توضیح	فراوانی (درصد)
جنسیت	مرد	%۴۲
	زن	%۵۸
گروه سنی	کمتر از ۳۰	%۲۱
	۴۰-۳۱	%۵۰
میزان تحصیلات	بالاتر از	%۲۹
	دیپلم و فوق دیپلم	%۲۶
سابقه خدمت	کارشناسی ارشد و دکتری	%۴۴
	کارشناسی ارشد	%۳۳
	کمتر از ۵ سال	%۱۳
	۵ تا ۱۰ سال	%۲۸
	بیشتر از ۱۰ سال	%۵۹

وضعیت آمادگی آموزش عالی ناب برای استقرار در «پرديس علوم اجتماعی - رفتاری» چگونه است؟ برای بررسی اين سؤال از آزمون تي تک گروهي استفاده شده است. نتایج اين آزمون در جدول ۷، آمده است. نتایج نشان می دهد که با توجه مقدار T تعهد مدیریت و رهبری (۳۲/۲۳)، منابع (۲۸/۲۶)، راهبرد و چشم انداز دانشگاه (۱۶/۶۷)، تمرکز و توجه به دانشجویان (۱۴/۵۶)، انتخاب افراد مناسب (۱۵/۶۵) و درنهایت T کل آمادگی برای استقرار آموزش عالی (۱۷/۳۴)، تفاوت آماری معناداری بین میانگین آنها و میانگین نظری وجود دارد؛ ضمن آنکه مقدار میانگین تعهد مدیریت و رهبری (۲/۵۶)، منابع (۲/۳۴)، راهبرد و چشم انداز دانشگاه (۲/۶۷)، تمرکز و توجه به دانشجویان (۲/۷۸)، انتخاب افراد مناسب (۲/۱۳) و میانگین نمره کل آمادگی برای استقرار آموزش عالی (۲/۶۹) از مقدار میانگین نظری (۳) پایین تر است؛ بنابراین فرض H_0 پژوهش مبنی بر عدم تفاوت بین دو میانگین رد شده و در مقابل، فرض H_1 مبنی بر تفاوت این دو میانگین پذیرفته می شود؛ درنتیجه می توان گفت که وضعیت تعهد رهبری و مدیریت، منابع، راهبرد و چشم انداز دانشگاه، تمرکز و توجه به دانشجویان، انتخاب افراد مناسب و وضعیت کلی ارزیابی استقرار آموزش عالی ناب در «پرديس علوم رفتاری» پایین تر از سطح متوسط است.

جدول ۷. نتایج T تک نمونه‌ای براساس بررسی عوامل استقرار آموزش عالی ناب در «پر迪س علوم اجتماعی - رفتاری»

متغیر	تعداد	میانگین	انحراف معیار	T	درجه آزادی	سطح معناداری	
تعهد رهبری و مدیریت	۱۲۲	-۳۲/۲۳	.۰/۵۰۸	۲/۳۴	۱۲۳		۰/۰۰۱
منابع	۱۲۲	-۲۸/۲۶	.۰/۳۲۳	۲/۵۶	۱۲۳		۰/۰۰۱
راهبرد و چشم‌انداز دانشگاه	۱۲۲	-۱۶/۶۷	.۰/۵۷۷	۲/۶۷	۱۲۳		۰/۰۰۱
تمرکز و توجه به دانشجویان	۱۲۲	-۱۴/۵۶	.۰/۴۵۸	۲/۷۸	۱۲۳		۰/۰۰۱
انتخاب افراد مناسب	۱۲۲	-۱۵/۶۵	.۰/۳۴۹	۲/۱۳	۱۲۳		۰/۰۰۱
نمود کل (ارزیابی استقرار آموزش عالی ناب)	۱۲۲	-۱۷/۳۴	.۰/۳۴۷	۲/۶۹	۱۲۳		۰/۰۰۱

وضعیت آمادگی آموزش عالی ناب برای استقرار در «پر迪س علوم مهندسی» چگونه است؟ برای بررسی این سؤال از آزمون تی تک گروهی استفاده شد. نتایج این آزمون در جدول ۸، آمده است. نتایج نشان می‌دهد که با توجه مقدار T تعهد مدیریت و رهبری (-۲۸/۰۵)، منابع (-۱۶/۴۵)، راهبرد و چشم‌انداز دانشگاه (-۱۷/۱۰)، تمرکز و توجه به دانشجویان (-۱۴/۲۰)، انتخاب افراد مناسب (-۱۱/۵۴) و درنهایت T کل آمادگی برای استقرار آموزش عالی (۳۶/۰۳)، تفاوت آماری معناداری بین میانگین آن‌ها و میانگین نظری وجود دارد. ضمن آنکه مقدار میانگین تعهد مدیریت و رهبری (۲/۴۷)، منابع (۲/۱۳)، راهبرد و چشم‌انداز دانشگاه (۲/۳۸)، تمرکز و توجه به دانشجویان (۲/۵۶)، انتخاب افراد مناسب (۲/۴۱) و میانگین نمود کل آمادگی برای استقرار آموزش عالی (۲/۲۹) از مقدار میانگین نظری (۳) پایین‌تر است؛ بنابراین فرض H_0 پژوهش مبنی بر عدم تفاوت بین دو میانگین رد شده و در مقابل، فرض H_1 مبنی بر تفاوت این دو میانگین پذیرفته می‌شود؛ درنتیجه می‌توان گفت که وضعیت تعهد رهبری و مدیریت، منابع، راهبرد و چشم‌انداز دانشگاه، تمرکز و توجه به دانشجویان، انتخاب افراد مناسب و وضعیت کلی ارزیابی استقرار آموزش عالی ناب در «پر迪س علوم مهندسی» پایین‌تر از سطح متوسط است.

جدول ۸ نتایج T تکنمونهای بر اساس بررسی عوامل استقرار آموزش عالی ناب در «پردیس علوم مهندسی»

متغیر	تعداد	میانگین	انحراف معیار	T	درجه آزادی	سطح معناداری	
تعهد رهبری و مدیریت	۰/۰۰۱	۱۰۸	-۲۸/۰۵	۰/۵۰۸	۲/۱۳	۱۰۹	
منابع	۰/۰۰۱	۱۰۸	-۱۶/۴۵	۰/۳۲۳	۲/۴۷	۱۰۹	
راهبرد و چشم‌انداز دانشگاه	۰/۰۰۱	۱۰۸	-۱۷/۱۰	۰/۵۷۷	۲/۳۸	۱۰۹	
تمرکز و توجه به دانشجویان	۰/۰۰۱	۱۰۸	-۱۴/۲۰	۰/۶۵۵	۲/۵۶	۱۰۹	
انتخاب افراد مناسب	۰/۰۰۱	۱۰۸	-۱۱/۵۴	۰/۳۵۶	۲/۴۱	۱۰۹	
نمود کل (ارزیابی استقرار آموزش عالی ناب)	۰/۰۰۱	۱۰۸	-۳۶/۰۳	۰/۳۴۷	۲/۲۹	۱۰۹	

آیا تفاوتی بین دیدگاه کارشناسان برای استقرار آمورش عالی ناب در پردیس‌های علوم رفتاری و علوم مهندسی وجود دارد؟

جدول ۹. نتایج T دو گروه مستقل بر اساس تفاوت پردیس‌های علوم رفتاری و علوم مهندسی

		آزمون		آزمون‌های آماری			
		T	آزمون لوین	Sig	Df	T	F
تفاوت خطای استاندارد	میانگین‌ها	Sig (2tailed)					
۱/۱۴	۱/۴۲	۰/۲۹	۲۳۲	۱/۶۲	۰/۵۹۴	۲/۸۶	آموزش عالی ناب

نتایج جدول ۹، نشان می‌دهد که با توجه به مقادیر t به دست‌آمده برای مؤلفه‌های آموزش عالی ناب در سطح آلفای $0/05$ که از مقدار B جدول $(1/98)$ کوچک‌تر هستند، بین مؤلفه‌های آموزش عالی ناب در پردیس‌های علوم رفتاری و علوم مهندسی تفاوت معناداری وجود ندارد. با توجه به اینکه مقادیر سطح معناداری به دست‌آمده برای آموزش عالی ناب از سطح آلفای $0/05$ بیشتر است، پس با اطمینان ۹۵ درصد، تفاوت آموزش عالی ناب بین دو پردیس علوم رفتاری و علوم مهندسی رد می‌شود.

عوامل مؤثر بر نوآوری در آموزش عالی به تفکیک در چه رتبه‌ای قرار دارند؟ برای رتبه‌بندی عوامل مؤثر بر آموزش عالی ناب در «دانشگاه تهران» از آزمون فریدمن استفاده شد. نتایج رتبه‌بندی آزمون فریدمن نشان داد که رهبری و تعهد مدیریت، تمرکز و توجه به

دانشجویان، انتخاب افراد مناسب، راهبرد و چشم‌انداز دانشگاه و منابع بهترتبیب دارای بیشترین تا کمترین میانگین‌های رتبه‌ای در میان نمونه مورد بررسی بودند. آماره خی دو نشان می‌دهد که بین میانگین‌های رتبه‌ای تفاوت معناداری در سطح ۰/۰۵ وجود دارد.

جدول ۱۰. رتبه‌بندی عوامل مؤثر بر آموزش عالی ناب

سطح معناداری	درجه آزادی	آماره خی دو	میانگین رتبه‌ای	عوامل مؤثر بر آموزش عالی ناب
			۴/۴۶	راهبری و تعهد مدیریت
			۴/۴۲	تمرکز و توجه به دانشجویان
۰/۰۰۱	۴	۶۹۸/۴۵	۴/۳۸	انتخاب افراد مناسب
			۴/۲۱	راهبرد و چشم‌انداز دانشگاه
			۴/۱۱	منابع

۵. نتیجه‌گیری و پیشنهادها

هدف پژوهش حاضر، ارزیابی میزان آمادگی «دانشگاه تهران» برای استقرار آموزش عالی ناب است. نتایج پژوهش نشان داد که میانگین مؤلفه‌های استقرار آموزش عالی ناب در «پردیس‌های علوم رفتاری و فنی - مهندسی دانشگاه تهران» در تعهد مدیریت و راهبری، منابع، انتخاب افراد مناسب، استراتژی‌ها و راهبرد و توجه به دانشجویان و ذی‌نفعان پایین‌تر از حد متوسط است. در این خصوص می‌توان مطرح کرد، اجرای موفق استقرار ناب در دانشگاه‌ها، فرآیندهای باکیفیت‌تر، به موقع تر، کم‌هزینه‌تر و مناسب‌تری را در اختیار ذی‌نفعان دانشگاه (دانشجویان، اعضای هیئت‌علمی، والدین، کارفرمایان، فارغ‌التحصیلان و سایرین) قرار می‌دهد. پایه تفکر اصلی آموزش عالی ناب تمرکز بر تأمین یا فراتر رفتن از انتظارات گروه‌های ذی‌نفع است. طراحی مجدد یک فرآیند از طریق حذف اتلاف و بهبود سطح جریان برای ارائه ارزش‌های یک گروه ذی‌نفع ضروری است [۲].

دانشگاه هم به طور مستقیم و هم غیرمستقیم از کاربرد تفکر ناب بهره می‌گیرد و استقرار مدیریت در دانشگاه‌ها ناب به طور غیرمستقیم بر پذیرش دانشجویان و تداوم همکاری اعضای هیئت‌علمی، از طریق بهبودبخشی به فرآیندها و تأمین نیازهای آن‌ها و فراتر از آن، مؤثر است [۹]. یافته‌های پژوهش در خصوص مؤلفه‌های مؤثر بر استقرار آموزش عالی ناب با نتایج پژوهش‌های واتر بری (۲۰۱۵)، بلیزر (۲۰۱۰)، گوپتا (۲۰۱۸)، املیانی (۲۰۱۵)، نادئو (۲۰۱۷)، آنتونی (۲۰۱۷)، لیو (۲۰۱۷)، ساتین (۲۰۱۸) و ون (۲۰۱۷)، همسو است [۳، ۹، ۲۷، ۱۷، ۱۹، ۳، ۴، ۳۰، ۳۲]. در این خصوص می‌توان ادعا کرد که برای استقرار آموزش عالی ناب در «دانشگاه تهران»، پشتیبانی و تعهد راهبری و مدیریت دانشگاه به عنوان عاملی اساسی می‌تواند

نقش مؤثری داشته باشد. رهبران دانشگاه با حمایت خود و فراهم کردن شرایط لازم برای پیاده سازی آموزش عالی ناب می توانند بهبود مستمر در فرآیندهای کاری دانشگاه و نتایج بهتری را برای همه ذی نفعان آموزش عالی از جمله دانشجویان و اعضای هیئت علمی را تضمین و تأمین کنند؛ از طرفی چشم انداز و راهبردهای دانشگاه باید در جهت مدیریت ناب و بهبود و اثربخشی فرآیندهای دانشگاهی تعریف شود.

یافته های پژوهش در خصوص راهبرد و چشم انداز دانشگاه همسو با نتایج پژوهش های واتر موری (۲۰۱۵)، بالرز (۲۰۱۰)، آنتونی (۲۰۱۷)، هس و بنجامین (۲۰۱۵)، ساتین (۲۰۱۸)، ون (۲۰۱۷) و پیپرسی (۲۰۱۸) است [۲۶، ۹، ۴، ۳۰، ۲۰، ۳۰]. از دیگر مؤلفه های مؤثر بر استقرار آموزش عالی ناب در دانشگاه ها انتخاب افراد مناسب است. در این خصوص مشارکت کلیه اعضای دانشگاهی از جمله کارکنان، مدیران و اعضای هیئت علمی در استقرار تفکر و مدیریت ناب و به کارگیری تفکر گروهی در این امر از طریق تشکیل کمیته ها و کارگروه های مختلف آموزشی، پژوهشی و اجرایی مورد تأکید قرار گرفته است؛ علاوه بر آن، مشارکت و همکاری گروه ها و واحد های مختلف دانشگاه در جهت ارائه خدمت به دانشجویان و ارزش افزوده برای آنان باشد.

نتایج پژوهش حاضر در خصوص انتخاب افراد مناسب همسو با پژوهش های بالرز (۲۰۱۰)، ایمیلیانی (۲۰۱۵)، نادئو (۲۰۱۷)، آنتونی (۲۰۱۷)، واتربری (۲۰۱۵)، هس و بنجامین (۲۰۱۵)، کریستین (۲۰۱۲)، ساتین (۲۰۱۸)، ون (۲۰۱۷) و پیپرسی (۲۰۱۸) است [۱۷، ۹، ۴، ۲۷، ۳، ۳۳، ۲۰، ۱۳، ۳۰، ۳۲، ۲۸]. همکاری گروهی با هدف خدمت به دانشجویان، اعضای هیئت علمی و جامعه، به ویژه در فرآیندهای آموزشی و پژوهشی که منبع خلق ارزش در آموزش عالی است، از مؤلفه های مؤثر برای استقرار آموزش عالی ناب در دانشگاه ها است. سیستم آموزش عالی ناب به دنبال پاسخگویی هر چه بیشتر و باکیفیت تر به نیازهای ذی نفعان آموزش عالی و ارزش افزوده برای آنان است.

نتایج پژوهش حاضر همسو با پژوهش های بالرز (۲۰۱۰)، گوپتا (۲۰۱۸)، ایمیلیانی (۲۰۱۵)، نادئو (۲۰۱۷)، آنتونی (۲۰۱۷)، لیو (۲۰۱۷)، هافر (۲۰۱۷)، هس و بنجامین (۲۰۱۸)، کریستین (۲۰۱۲)، هاینس و همکاران (۲۰۰۸)، ساتین (۲۰۱۸) و ون (۲۰۱۷) است [۲۰۱۷، ۱۹، ۹، ۲۷، ۱۷، ۱۹، ۳، ۲۰، ۲۲، ۲۱، ۱۳، ۳۰، ۲۱، ۱۳، ۳۲]. ارائه خدمت به دانشجویان و دیگر ذی نفعان آموزش عالی باید به گونه ای صورت گیرد که بیشترین ارزش و کمترین هزینه و اتلاف منابع را برای دانشگاه داشته باشد. در این سیستم اتلاف عبارت است از: هر گونه فعالیتی که سبب مصرف شدن منابع می شود، اما هیچ گونه ارزشی برای مشتری نمی آفریند. این منابع می توان از نوع انسانی، تجهیزات و مالی باشد. برای مثال، اعضای هیئت علمی می توانند فعالیت های ساده، معقول و عملی برای بهبود فرآیند تدریس - یادگیری انجام دهند که بیشترین اثربخشی و کمترین اتلاف را برای دانشجویان

داشته باشد. نتایج پژوهش حاضر در خصوص مؤلفه منابع برای استقرار آموزش عالی ناب در دانشگاه همسو با پژوهش‌های مور و همکاران (۲۰۰۷)، نادئو (۲۰۱۷)، هافر (۲۰۱۸)، واتربوری (۲۰۱۵)، هس و بنجامین (۲۰۱۵)، کریستین (۲۰۱۲)، هاینس و همکاران (۲۰۰۸)، سانین (۲۰۱۸) و ون (۲۰۱۷) است [۲۶، ۲۷، ۲۲، ۳۳، ۲۰، ۱۳، ۲۱، ۳۰، ۳۲].

با توجه به نتایج پژوهش، پیشنهادهای زیر ارائه می‌شود:

۱. درک و تغییر نگرش رهبران و مدیران دانشگاه در خصوص اجرای آموزش عالی ناب؛
۲. تغییر سبک رهبری از شیوه سنتی به رهبری حمایتی و مشارکتی؛
۳. آموزش لازم به کارکنان در خصوص کار گروهی و مشارکت در ارائه فرآیندهای دانشگاهی و حمایت از جو همکاری و تبادل نظر؛
۴. ارائه خدمات باکیفیت‌تر و بالارزش‌تر به دانشجویان با صرف کمترین منابع و کمترین زمان؛
۵. مهندسی مجدد فرآیندهای اداری / اجرایی دانشگاه؛
۶. بهبود مستمر از طریق بهسازی و توانمندسازی کارکنان و اعضای هیئت‌علمی.

منابع

1. Abili, Kh., Narenji Thani, F., Mazari, E. (2016). Lean Teaching. Jahad Daneshgahi Publisher, Tehran-Iran.
2. Alefari, M., Salonitis, K., & Xu, Y. (2017). The role of leadership in implementing lean manufacturing. *Procedia CIRP*, 63, 756-761.
3. Anthony, S., & Antony, J. (2017). Lean Six Sigma in Academic Institutions^ UK vs. Rest of the World.
4. Antony, J. (2017). Lean Six Sigma for higher education. *International Journal of Productivity and Performance Management*, 66(5), 574-576.
5. Antony, J. (2014). Readiness factors for the Lean Six Sigma journey in the higher education sector. *International Journal of Productivity and Performance Management*, 63(2), 257-264.
6. Azar, A., Gholamrezaee, D., Danaee fard, H., Khodadd, H. (2013). Dynamic Analysis of Industry-University Relationships in Graduate Policies of the Fifth Development Plan with Dynamic System Approach. *Industrial Management Perspective*, 9, 79-115.
7. Balzer, W. K., Brodke, M. H., & Thomas Kizhakethalakkal, E. (2015). Lean higher education: successes, challenges, and realizing potential. *International Journal of Quality & Reliability Management*, 32(9), 924-933.
8. Balzer, W. K., Francis, D. E., Krehbiel, T. C., & Shea, N. (2016). A review and perspective on Lean in higher education. *Quality Assurance in Education*, 24(4), 442-462.
9. Balzer, W. K. (2010). Lean higher education: Increasing the value and performance of university processes. Productivity Press.
10. Bento, G., & Tontini, G. (2018). Developing an instrument to measure lean manufacturing maturity and its relationship with operational performance. *Total Quality Management & Business Excellence*, 29(9-10), 977-995.
11. Cano, M., Kourouklis, A., & Drummond, S. (2014). Lean in Practice: Lessons for Higher Education Institutes. In Toulon-Verona Conference" Excellence in Services".
12. Comm, C. L., & Mathaisel, D. F. (2005). A case study in applying lean sustainability concepts to universities. *International Journal of Sustainability in Higher Education*, 6(2), 134-146.
13. Cristina, D. & Felicia, S. (2012). Implementing lean in a higher education university. *Analele Universitatii Maritime Constanta*, 13(18), 279-282.
14. Douglas, J., Antony, J., & Douglas, A. (2015). Waste identification and elimination in HEI: the role of Lean thinking. *International Journal of Quality & Reliability Management*, 32(9), 970-981.
15. Emiliani, B., Kensington, C., & Most, U. S. (2005). Lean in higher education. Center for Lean Business Management. Available at http://www.superfactory.com/articles/lean_higher_ed.aspx.
16. Emiliani, M. L. (2004). Improving business school courses by applying lean principles and practices. *Quality Assurance in Education*, 12(4), 175-187.
17. Emiliani, M. L. (2015). Engaging faculty in lean teaching. *International Journal of Lean Six Sigma*, 6(1).
18. Farsijani, H., Ghayommi, S. (2014). Identify and prioritize the agility barriers of enterprises to achieve world-class production. *Industrial Management Perspective*, 1, 109-130.

19. Gupta, S. K., Antony, J., Lacher, F., & Douglas, J. (2018). Lean Six Sigma for reducing student dropouts in higher education: an exploratory study. *Total Quality Management & Business Excellence*, 1-16.
20. Hess, J. D., & Benjamin, B. A. (2015). Applying Lean Six Sigma within the university: opportunities for process improvement and cultural change. *International Journal of Lean Six Sigma*, 6(3), 249-262.
21. Hines, P., & Lethbridge, S. (2008). New development: Creating a lean university. *Public Money and Management*, 28(1), 53-56.
22. Höfer, S., & Naeve, J. (2018). The application of Lean Management in higher education. *International Journal of Contemporary Management*, 16(4).
23. Krehbiel, T. C., Ryan Jr, A. W., & Miller, D. P. (2015). Lean Learning. *Quality Progress*, 48(2), 39.
24. Lu, J., Laux, C., & Antony, J. (2017). Lean Six Sigma leadership in higher education institutions. *International Journal of Productivity and Performance Management*, 66(5), 638-650.
25. Mohseni, A., & Rabani, M. (2018). Creating Lean Management Structure in Electronic Banking (Case Study: Ansar Bank). *International Journal for Modern Trends in Science and Technology*, 4(4), 16-22.
26. Moore, M., Nash, M., & Henderson, K. (2007). Becoming a lean university. Best Practices of Southern Association of College and University Business Officers (SACUBO).
27. Nadeau, S. (2017). Lean, Six Sigma and Lean Six Sigma in higher education: a review of experiences around the world. *American Journal of Industrial and Business Management*, 7(05), 591.
28. Pearce, A., Pons, D., & Neitzert, T. (2018). Implementing lean[®] Outcomes from SME case studies. *Operations Research Perspectives*, 5, 94-104.
29. Shafee, M., Jafarian, A., Jalili, A. (2011). The Impact of Integration of Logistics Organizational Processes on Business Performance. *Industrial management Perspective*, 3, 68-82
30. Sutin, S. (2018). Reforming higher education from within: Lessons learned from other mature sectors of the economy. *International Journal of Educational Development*, 58, 18-25.
31. Svensson, C., Antony, J., Ba-Essa, M., Bakhsh, M., & Alblwi, S. (2015). A Lean Six Sigma program in higher education. *International Journal of Quality & Reliability Management*, 39(2), 951-969.
32. Van Dun, D. H., Hicks, J. N., & Wilderom, C. P. (2017). Values and behaviors of effective lean managers: Mixed-methods exploratory research. *European management journal*, 35(2), 174-186.
33. Waterbury, T. (2015). Learning from the pioneers: A multiple-case analysis of implementing Lean in higher education. *International Journal of Quality & Reliability Management*, 32(9), 934-950.
34. Yonnesi, R., Fekri, R., Babaeianpour, M. (2016). Investigation the Influence of Lean on Information Technology Productivity in the Iranian banking Industry. *productivity management*, 10(38), 91-116.